

είρημένης Παρασκευῆς ἔνας σπιτότοπος χαλασμένος μὲ τὴν ἐμισήν του αὐλὴν σύν /- μπλιος τοῦ ἴδιου σπιτίου τῆς ἀνωθεν κερα παπαδιᾶς καὶ τῆς Σταμάτας τοῦ Ματρα- πίλια τὸν ὁ / ποῖον σπιτότοπον καὶ μὲ τὴν ἐμισήν του αὐλὴν καθὼς εύρισκεται μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ μὲ / πᾶσαν του ποσσέσον καὶ μὲ τὸν ἀγέραν τοῦ δωμάτουν τοῦ ἀπάνων ἀπὸ τὴν σήνυμερον οἱ αὐτὲς ἀνω εἰρη / μένες μάνα καὶ θυγατέρα καὶ μὲ τὸ θέλημα ὡς λέσιν τοῦ ἀλλονοῦν τος παιδίου τῆς Κατερίνας τὸ δίδου / καὶ παρα- δίδουν καὶ πουλοῦν το τῆς ἀνωθεν κερα παπαδιᾶς αὐτηνῆς καὶ τῶν διαδόχων της καὶ τοῦτον διὰ / πρετζιὸν τῆς πουλησίας καθὼς ἐνσυν / φωνήσασιν ἀναμετάξυν τος κάρτα πέντε ἥγου ρεάλιν ἔνα / καὶ κάρτον ἔνα τὴν ὅποια πληρωμὴν καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ σπιτότοπου καὶ ἐμισῆς αὐλῆς καθομολογοῦ οἱ αὖ / τὲς πουλῆτρες μάνα καὶ θυγατέραν πὼς τὴν ἐλάβασιν καὶ ἐπερίνλαβάν την ἀπὸ τὰ χέρια τῆς ἦ / νωθεν ἀγο- ράστρας τῆς κερα παπαδιᾶς καὶ κράζουνται πληρωμένες καὶ ξεπληρωμένες ὡς ἔνα νᾶ / σπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήνυμερον τῆς τὸ παραδίδουν εἰς τὸ χέριν της νὰ τὸ ἔχην καὶ νὰ τὸ ἔξουσιάζην καὶ νὰ τὰ κτί / σην κάτων καὶ ἀπάνων ἢ θέλην νὰ κάμην ἀνώγιον καὶ νὰ τὸ κάνην ὡς θέλειν καὶ βούλεται ὡς σπίτιν δικόν της / καὶ ἀγοράν της που- λήσην χαρίσην ψυχικὸν τὸ δώσην καὶ τὰ ἔξης καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἥθελε εύρεθην / τινὰς νὰ δώσην πείραξιν ἢ νὰ γυρέψην δικαιώματα διὰ τὸν αὐτὸν σπιτό- τοπον καὶ αὐλὴν ὅμπλιγάρουνται οἱ αὖ / τὲς πουλῆτρες μάνα καὶ θυγατέραν καὶ τὰ καλάν τος νὰ τὴν ἐμαντινιέρουν καὶ νὰν τὴν ἐντεφεντέρου χληρο / νομικῶς καὶ τὰ ἔξης. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεν- τίας κάρτα / τρία ἥγου τρία ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρα- καλετῶν μαρτύρων.

/ — μαστρὸ Γεώργης Χάμπας καὶ μαστρὸ Κωνσταντῆς Μαγερόπουλος μάρτυρες ὑπὸ χειρὸς κάμου τοῦ ὑπογρά / φοντος μὴ ἔχοντας γράμματα:—

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

208

Διανομὴ

φ. 117v

/ Φ 119

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 8 κατ[ὰ τὸ] / παλαιὸν εἰς τὸ ἀργαστήριν τοῦ μισέρ Ντομενέγου Βέγια ἐδῶ παρὼν οἱ μεγαλειότατοιν ἄ[ρ] / χοντες ὅ τε ἀφέντης Γιορμανάκης Σουμμαρούπας καὶ ἀφέντης

Φραντζεσκάκης / Μπαρόντζης λέγοντας ἡ ἀφεντίαν τοις πώς τὸν ντόπον τῆς Κεραμωτῆς ὅπου / ἔχουσιν ἀπὸ γονικόν τοις τὴν σήνμερον ἐπέσασιν εἰσὲ συνφωνία καὶ ταιριασμὸν / ἀνάμεσάν τοις μὲ ἴδιαν τοις βουλὴν καὶ μὲ καλήν τοις ὅρεξιν καὶ μοιράζου τὸν ἄνων εἰ / ρημένον τόπον ἥγου ὁ ἄνων εἰρημένος ἀφέντης Φραντζεσκάκης ἐμοιρασεν / τὸν ἄνωθεν τόπον / καθὼς ἐ / δῶ νουμε / νάρουνται / ἥγου / ἀπὸ τὴ ρουτζούνα τὸ ργύακα ρύγαρκα νάρθην στὰ Διπο / τήματα νάρθην τὴν στράτα στράταν νάρθην στὸν "Αγιον Ἰωάννη τὸν Θεολόγον / νάρθην τὴν στράταν στράταν τὴν μέσην τοῦ χωρίου νάρθην τὴν στράτα στράτα / νὰ πάγην τὸν καντούνι τοῦ Πασπάρου νάρθην τὴ στράταν στράταν νὰ πάγη / τὸν καντούνι τοῦ Ναφακίου νάρθην τὴν στράτα στράταν νὰ πάγην στ' Ἀλωνά / κι νάρθην τὴν στράτα στράτα / τῶν ἀ / νω μερῶν / νὰ πάγην στὸ Τρικοκκίριν στὴν Ναποθέστρα / καὶ βάζειν τὸν ἀφέντη τὸν Γερμανάκην διαλέγονα νὰ πάρην ὅποια πάρ / την θέλει ὁ ὅποιος ἀφέντης Γερμανάκης παίρνειν τὴν μπάρτε ἥγουν τὸν / ντόπον ὅπου κονφινάρειν μὲ τὸν τόπον τῶν Σινφώνων καὶ ἡ ἄλλη πάρτην ὅποιον κονφινά / ρειν μὲ τὴν Κομνιακὴν νὰ εἴναι τοῦ ἀφέντη Φραντζεσκάκην τοὺς ὅποιους τό / πους νὰ τὶς ἔχην πᾶσαν ἔνας μὲ πᾶσαν τοις δικαίωμα καὶ μέ πᾶσαν τοις ποσσέσον / καὶ μὲ τὰ νεράν τοις καὶ ὅτιν σκοτώματαν ἐθέλασιν γένουσιν εἰσὲ πᾶσαν τόπον μέ / σαν νὰ εἴναι τοῦ αὐτοῦ ἀφεντότοπου ὅπου ὅριζειν τὸν τόπον του ἔκαθαρίζοντας / ἀπὸ τὰ πράματα ὅπου ἔχειν ὁ σινιόρ Φραντζεσκάκης μέσαν στὸν τόπον τοῦ σινιόρ / Γερμανάκην καὶ σκοτώσου μέσαν τὰ σκοτώματα νὰ εἴναι τοῦ σινιόρ Γερμανάκην / καὶ πάλι στὰ πράματα ὅπου ἔχειν ὁ σινιόρ Γερμανάκης μέσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ / σινιόρ Φραντζεσκάκην ἀ γένουσιν μέσαν σκοτώματα νὰ εἴναι τοῦ σινιόρ Φραντζεσκά / κη. "Οθεν τὰ αὐτὰ μέρην ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν νὰ τὸ κρα / τοῦν / βέβαιον καὶ / ἀχάλαστο / κληρονομικῶς καὶ τὰ ἔξῆς βεβαιώνοντας τὸ παρὸν καὶ ἴδιοχείρως τοις καὶ / μὲ ἀξιοπίστους καὶ παρακαλετούς μαρτύρους. "Οθεν καὶ εἰς πλέα βεβαιώσιν βά / ζου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ἀφέντη καδῆ καὶ ἀφέντη βοϊβόντα ρεάλια ἐ / κατὸν ἥγουν 100/ ὁ ἀλληλογήσας καὶ σκανταλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι τὸ / παρὸν νὰ ἔχην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον καὶ τὰ ἔξῆς:—

- / — Γερμανὸς Σουμμαρίπας στέργω [[τ]] καὶ βεβαιώνω τάνωθε —
- / — Φραντζίσκος Μπαρότζης στέργω καὶ βεβαιώνω τάνωθε —
- / — Ἰάκωβος Μαλατέστας μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —
- / — Λορέντζος Δελλαρόκας μαρτυρῶ τάνωθε —
- / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

